

[Edvard Sørensen.]

og Forudsætninger ved de Debatter, der har været, og de Dagsordener, der er vedtaget, kan ogsaa med fuld Føje tilbagevises.

Tager vi Dagsordenen af 5. December 1946, stillet af de ærede Medlemmer Hr. Sønderup, Hr. Christmas Møller og Hr. Bertel Dahlgaard, saa staar der i den:

„Idet Folketinget tilslutter sig den af Regeringen den 19. Oktober 1946 til England afgivne Note vedrørende det sydslesvigske Spørgsmaal og fastslaar, at denne Note er Grundlaget for Danmarks Politik i denne Sag og forpligtende for alle, der handler paa Danmarks Vegne, gaar Tinget over til fortsat Behandling af Finanslovsforslaget.“

Her tales om Danmarks Politik, altsaa Danmarks Politik udadtil. Over Regeringens Stilling over for den Politik, der over for Udlandet føres, vil formentlig ingen gøre Indvendinger.

Den næste Dagsorden er af 28. Februar 1947 ved Dansk Samling-Debatten. Denne Dagsorden blev stillet af de ærede Medlemmer Hr. Hans Hedtoft, Hr. Edvard Sørensen, Hr. Ole Bjørn Kraft og Hr. Jørgen Jørgensen, og i den staar der:

„Idet Folketinget godkender Udenrigsministerens Redegørelse vedrørende Sydslesvig, og idet Tinget opfordrer Regeringen til fortsat at virke for Gennemførelsen af de Ønsker og Forslag, Danmark har fremsat over for de allierede Magter, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Der er vel ingen, der vil paastaa, at Statsministeren og Venstre har brudt givne Løfter i Henhold til denne Dagsorden, for det, man beder om, er, at man fortsætter med at arbejde for det, der er opstillet i 19. Oktober-Noten.

Tager vi Statsministerens Erklæring af 30. Maj 1947 paa Baggrund af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Dagsorden, saa lyder den saadan:

„Som Motivering for denne Dagsorden fremsatte det ærede Medlem den Paastand, at jeg skulde have fremsat krænkende Udtalelser over for det høje Ting. Jeg er sjældent blevet saa overrasket over noget som over en saadan Paastand. I over 20 Aar har jeg været Medlem af dette høje Ting og betragtet

det som en Ære at tilhøre det, ligesom Tinget vil vide, at jeg som Statsminister nøje har villet følge den parlamentariske Praksis, som er Grundlaget for hele vort Statsliv. Det er en Selvfølge, at dette ogsaa gælder over for det sydslesvigske Spørgsmaal. Jeg har til enhver Tid erklæret og ønsker her atter over for Folketinget at understrege, at den danske Stats Politik i det sydslesvigske Spørgsmaal er udtrykt i Noten af 19. Oktober 1946 og Memorandummet af 30. Januar 1947, og det er klart, at jeg og den samlede Regering vil sætte al vor Evne ind paa at føre den i Noten angivne Politik igennem.“

Her gælder nøjagtigt det samme, en Gentagelse af Forsikringen om, at Danmarks Politik udadtil er 19. Oktober-Noten, og at man vil sætte alle sine Kræfter ind paa at faa Indholdet af Noten ført ud i Livet. Der staar intet i disse Dagsordener om vor Politik indadtil angaaende det sydslesvigske Spørgsmaal, og havde man foresøgt at faa noget ind om dette, var Dagsordenerne aldrig blevet vedtaget med Venstres Stemmer. Under de Debatter, der har været ført, er det tydelig fremgaaet, at Venstre har ønsket at staa frit angaaende sin Agitation her i Danmark for vort Standpunkt til det sydslesvigske Spørgsmaal. Jeg skal her henvise til nogle Udtalelser af Statsministeren, der er fremsat her i Tinget, og som heller ikke lader Tvivl tilbage om, at vi har ønsket at staa frit; de er fremsat ved Behandlingen af 9. Juli-Noten 1946 og findes i Folketingstidenden Sp. 7052:

„Men jeg har samtidig sagt, at den“
— altsaa Beslutningen —

„kan ikke i den Forstand være forpligtende, at ingen maa have en fra den afvigende Opfattelse rent personligt.“

Og senere, Sp. 7061, udtaler Statsministeren:

„Men de ærede Medlemmer ved ogsaa, at jeg ikke lader mig binde paa den Maade, at nu skal jeg afskæres fra ogsaa at sige min Mening under sømmeligt Hensyn til hele den Politik, vi skal føre. . . . Jeg har i de Forhandlinger, der gik forud, udtrykkeligt sagt, at paa det Grundlag, at jeg skulde have Mundkurv paa, blev der intet Forlig om denne Sag med mig; saa det ved de ærede Medlemmer, og derfor forstaar jeg slet ikke den Forargelse,